

nets restgæld, og indeksreguleringen genoptages ikke, uanset indeksslånets restgæld nedbringes på grund af betalinger.

Er et indekspantebrev, som efterpanthaverne respekterer, uden efterpanthavernes samtykke blevet ombyttet med et andet indekspantebrev med et andet og mere prisfølsomt indeks, er det indekstilvilkåret i ombytningspantebrevet, som kan tilsidesættes i medfør af stk. 3 med den virkning, at det oprindelige indekstilkår skal respekteres af de efterstående panthavere.

Da indekspanthaveren ved ydelsen af indeksslånet uden samtykke for efterstående panthavere har måttet påregne, at indeksreguleringen ville kunne blive tilsidesat på tvangsauktion, kan han normalt ikke påberåbe sig en sådan tilsidesættelse som grundlag for, at pantegælden skulle forfalde.

Er der ved en ombytning med et indekspantebrev uden efterpanthavernes samtykke aftalt længere uopsigelighed fra pantsætters side, end der var aftalt ifølge den tidligere panteret, følger det af § 40, stk. 5, 1. pkt., at et vilkår herom ikke skal respekteres af de eksisterende sideordnede og efterstående berettigede i ejendommen. Disse vil derfor kunne kræve et sådant vilkår tilsidesat på tvangsauktion. Det bemærkes, at et vilkår i et indekspantebrev til et realkreditinstitut om, at lånet ikke kan indfries kontant, men kun med indeksobligationer, vil være mere byrdefuldt end de vilkår, som gælder for traditionelle realkreditlån i dag, hvorefter lånet kan indfries enten med obligationer eller kontant. Ombyttes et traditionelt realkreditlån med et indeksreguleret realkreditlån med ovennævnte indfrielsesvilkår, følger det derfor af § 40, stk. 5, at dette forudsætter efterpanthavernes samtykke.

Ombyttes et indekspantebrev senere med et traditionelt pantebrev uden efterpanthavernes samtykke, vil dette normalt indebære en renteforhøjelse, som de eksisterende sideordnede og efterstående berettigede i ejendommen ikke skal respektere, jfr. § 40, stk. 5, 2. pkt., og § 41, stk. 2. En sådan renteforhøjelse vil derfor ligeledes kunne kræves tilsidesat på tvangsauktion.

Til stk. 4. Som nævnt under pkt. 5 i de almindelige bemærkninger kan et indekspantebrev tinglyses anmærkningsfrit på en ledig plads, såfremt alle de efterstående eller sideordnede berettigede i ejendommen har samtykket heri, idet de nævnte berettigede da skal respektere indekspantebrevets indhold. Er dette tilfældet, finder stk. 1-3 ikke

anvendelse. Efterpanthaverne får i denne situation i almindelighed oprykningret efter § 40 a, jfr. bemærkningerne til denne bestemmelse.

Om det forhold, at alene visse af de efterstående panthavere har samtykket i indekspantebrevets besættelse af den ledige plads, henvises til pkt. 10 i de almindelige bemærkninger.

Har en efterstående panthaver samtykket i, at en ledig plads besættes med en indekspanteret, men betinget sig, at indekspantebrevets hovedstol eller restgæld ikke må overstige et bestemt beløb, gælder stk. 1 i relation til udvidelser af indekspanteretten som følge af den fastsatte indeksregulering udover det fastsatte beløb. Efterpanthaveren vil derimod ikke i denne situation kunne påberåbe sig stk. 2 og 3, da han dog er indgået på at stå tilbage for en indekspanteret inden for det angivne beløb.

Har alle de efterstående berettigede i ejendommen samtykket i besættelsen af den ledige plads med indekspantebrevet, men har en efterstående panthaver betinget sig, at indekspanteretten ikke må overstige et bestemt beløb, vil de øvrige panthavere formentlig ofte kunne gøre gældende, at deres samtykke må begrænses tilsvarende, da der i modsat fald kan opstå tvivl om prioritetsrækkefølgen for så vidt angår udvidelsen af indekspanteretten udover det nævnte beløb. For sådanne udvidelser kan derfor anføres det samme som anført under pkt. 10 i de almindelige bemærkninger vedrørende det forhold, at der mangler samtykke fra nogle af de efterstående panthavere.

Til nr. 2.

Ændringen i § 41, stk. 1, er en konsekvens af overformynderiets nedlæggelse, jfr. herved lov nr. 211 af 13. maj 1981 om anbringelse og bestyrelse af umyndiges midler m.v. og lov nr. 212 af samme dato om ændring af myndighedsloven og af forskellige lovbestemmelser om overformynderiets virksomhed.

Bestemmelsen medfører ingen ændring i den gældende retstilstand.

Til nr. 3.

Til § 41 a.

Om baggrunden for bestemmelsen henvises til pkt. 11 i de almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen er alene en præcisering af, hvad der må antages at gælde også efter retstilstanden i dag.